

af Lovgivningsmagten det brutale og kyniske Princip, at Finansministeren blot skal slaa ned paa de Penge, han kan faa, uanset, om der er nogen finansvidenskabelig Retfærdighed deri.

Den gode Idé, den højtærede Finansminister havde, var den, at man skulde holde sig udelukkende til Formueskatten. Men ligesom han har ladet sig drive bort fra sin oprindelige Position paa den overordentlige Indkomstskats Omraade, har han ogsaa ladet sig sin gode Idé slaa ud af Haanden, delvis af sit eget Parti. Fra vor Side havde vi god Grund til at tro, at den højtærede Finansminister virkelig lagde særlig Vægt paa, at denne partielle Skatte-reform gennemførtes paa den Maade, at man denne Gang kun holdt sig til Formuerne, og fra vort Parti var der givet ham Tilsagn om Støtte, og det vilde sikkert have været ham muligt ved Bistand fra Højre i Landstinget at faa gennemført dette sit egentlige Forehavende. Han har imidlertid foretrukket ogsaa paa dette Punkt at bøje sig, at give efter. Det er interessant at se, hvorledes Finanspolitikken i denne Samling har formet sig i visse Maader som en Duel mellem den nu fungerende Finansminister og den tidligere Finansminister, det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard), en Duel, hvor det er lykkedes det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen fuldstændig at trumfe sin Politik igennem. Først tvang han igennem, da den nuværende Finansminister ønskede at faa et Statslaan gennemført, at der straks dertil blev knyttet den Betingelse, at han skulde sørge for, inden Rigsdagssamlingen løb ud, at komme med Forslag til Skattelove, der gav fornøden Dækning, og dernæst, da Finansministeren kom med disse Lovforslag, med baade det daarlige og det gode Paafund, har Finansministeren paa begge Omraader maattet vige for den tidligere Finansminister, og denne har i alle Maader ført sin Betragtning igennem. Altsaa, alle Forsøg, som den nuværende Finansminister har gjort paa at være original paa det finansielle Omraade, er strandet ynkeligt paa den Modstand mod hans Ideer, som Venstre ved Hjælp af den tidligere Finansminister har ydet. Medens Højre stadig loyalt har villet støtte Finansministeren der, hvor han havde en god Idé, som han burde have kunnet sætte igennem, og som der var Materiale til at sætte igennem, beklager vi nu ikke at kunne følge den omvendte, tilbageværende Finansminister, og derfor maa vi afholde os fra at stemme om Lovforslaget

angaaende Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Med Hensyn til Lovforslaget om den ekstraordinære Indkomstskat kan vi ganske vist ikke godkende den deri nedlagte principielle Betragtning, men vi anerkender, at der nu er kommet en Slags logisk Mening i det, saa at Lovforslaget udtrykker det, som det fra dets eget Udgangspunkt retteligt burde udtrykke, nemlig at de Skatteydere, der under den nuværende Krigssituation og paa Grund af denne har tjent ekstraordinært, skal yde et klækkeligt Bidrag til de ekstraordinære Byrder, som Staten har under disse Forhold.

Tilbage staar endelig Lovforslaget vedrørende Arveafgiften. Højre har været principielt mod at røre ved denne Afgift, der ifølge sin Natur ikke godt taaler at ændres med korte Mellemrum. Men naar vi ikke stemmer imod Forslag til Lov om Ændring i Lov om Formue- og Indkomstskat til Staten og stemmer for Lovforslaget om Arveafgift, er det for derved klart at udtrykke, at vi ikke vil forsøge at lægge den mindste Hindring i Vejen for, at Statens Finansstyre under de nuværende vanskelige Forhold faar de Penge, som er nødvendige.

Finansministeren (Brandes): Af Folketingets Udvalg er de to Lovforslag, som foreligger til Forhandling, begge indstillede til uforandret Vedtagelse i den Affattelse, som er givet dem i Landstinget. Det ærede Medlem, som nu talte paa Højres Vegne (Schovelin), har ikke deltaget i denne Indstilling, men saa vidt jeg forstod ham, vilde han dog stemme for Lovforslagene. Lovforslaget om Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten foreligger jo slet ikke til Behandling, idet det uforandret er vedtaget i Landstinget, saaledes som det var oversendt fra Folketinget. Ikke desto mindre forekommer det mig, at det ærede Medlem sagde, at han vilde afholde sig fra at stemme om det. Det er i høj Grad sandt, han vil overhovedet ikke kunne komme til at stemme om det. Hvad de to andre Lovforslag angaar, forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at han vilde stemme for Lovforslaget om Ændring i Lov om Arveafgift, og jeg er ikke vis paa, at det samme ikke

Rettelse.

Sp. 4246, Linie 5. f. o.: „dette Forslag“, læs: denne Paastand.

